

Sygn. akt VII Ka 877/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) w O. Agnieszki Dobies

po rozpoznaniu w dniach: 15 października i 4 grudnia 2019 r. oraz 26 lutego 2020 r.

sprawy **M. P. (1)**, ur. (...) w O., syna K. i U. z domu J.

oskarżonego z art. 288§1 kk, art. 190§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt (...)

I zmienia zaskarżony wyrok i uniewinnia oskarżonego M. P. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów,

II koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	(...)
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie (...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		M. P. (1)	1/Kwestie związane ze stanem technicznym pojazdu S. (...) oraz jego wartością, 2/ mechanizm powstania uszkodzeń w pojeździe	Dokumenty: decyzje, zawiadomienie, karta informacyjna i pojazdu wnioski, umowa sprzedaży, faktura VAT, gwarancja, badania techniczne Opinia	k.288, 294. k. 326-328
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Dowody w postaci dokumentów: decyzji, zawiadomień, kart:	Wskazane dokumenty oraz opinia kryminalistyczna nie były

	informacyjnej i pojazdu wniosków, umowy sprzedaży, faktury VAT, gwarancji, badań techniczne oraz opinii (...) w O.	kwestionowane przez strony; sąd z urzędu nie znalazł podstaw do ich podważenia.
--	--	---

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok co do winy i zarzucił mu obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 7 i 410 kpk poprzez oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na tej części materiału dowodowego, która zawiera tezy oskarżenia, bez wszechstronnego rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy zastosowaniu reguł oceny wynikających z treści art. 7 kpk, a nadto dowolną ocenę dowodów skutkującą przypisaniem oskarżonemu czynów opisanych w formule wyroku, - art. 5 par. 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie nie dających się 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego M. P. (1),</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 424 par. 1 pkt 2 kpk poprzez brak wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku. - w szczególności zarzucił, iż Sąd I instancji potraktował jako wiarygodne zeznania M. oraz J. O. (1), na podstawie których stwierdził, iż oskarżony groził śmiercią i zniszczył pojazd marki S. (...), podczas gdy okoliczności te nie zostały potwierdzone przez inne osoby będące bezpośrednimi obserwatorami przedmiotowego zdarzenia, jak również przez dowody z dokumentów i nagrań zgromadzonych w czasie trwania postępowania; - błędnie oraz sprzecznie z zasadami doświadczeniem życiowym określił istnienie uzasadnionej obawy, że zagrożenie i rzekome groźby wobec pokrzywdzonych są realne do spełnienia, podczas gdy to sami pokrzywdzeni prowokowali oskarżonego, co świadczy przynajmniej o braku obaw z ich strony; - nie uwzględnił faktu wieloletniego konfliktu między oskarżonym, a pokrzywdzonymi, który to mógł doprowadzić do zamierzonych działań na szkodę oskarżonego. 	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna.</p> <p>Zarzuty podniesione we wniesionym środku odwoławczym oraz wyniki postępowania dowodowego przeprowadzonego w instancji</p>		

odwoławczej wskazują na to, że brak jest podstaw do uznania winy oskarżonego w zakresie obu zarzucanych mu czynów.

Zgodzić się zatem należało ze skarżącym co do tego, że wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) były pełnowartościowym dowodem w sprawie i w powiązaniu z innymi dowodami pozwoliły na poczynienie prawidłowych ustaleń faktycznych. W ocenie Sądu Okręgowego bezsporne jest, że pomiędzy stronami istnieje wieloletni konflikt. Wynika to także z zeznań A. S. i M. P. (2) oraz twierdzeń funkcjonariusza Policji P. B..

Odnosnie czynu z pkt II aktu oskarżenia, to oskarżony faktycznie nie zaprzeczył, że kierował w kierunku braci O. podkaszarkę ale zarazem logicznie wyjaśnił, że zrobił to jedynie w celu ich odstraszenia albowiem sam się ich obawiał. M. P. jednocześnie stwierdził, że nie chciał pokrzywdzonym zrobić krzywdy.

Wskazać przy tym należy, że aby możliwe było przypisania sprawcy (tu oskarżonemu M. P.) przestępstwa groźby karalnej z art. 190 kk konieczne jest wykazanie, iż konkretne zachowanie w pokrzywdzonym (tu w oskarżycielach M. i J. O. (2)) wzbudziło uzasadnioną obawę, że groźba może zostać zrealizowana. Obawa ta zatem musi być realna i obiektywna; nie jest wystarczające w tej mierze subiektywne odczucie pokrzywdzonych. Tymczasem z „obiektywnego” dowodu w postaci nagrania wykonanego przez jednego z oskarżycieli posiłkowych wynika, że ze strony pokrzywdzonych w kierunku oskarżonego padły słowa „dawaj, dawaj, chodź!” – porównaj k. 21-23. Powyższe w ocenie Sądu

Okręgowego ewidentnie świadczy o tym, że pokrzywdzeni faktycznie nie obawiali się M. P. albowiem kierowanie w ich strony podkaszarki lub nawet słów jak na k.13 i k. 17 nie wzbudziło w nich uzasadnionej obawy ich spełnienia. Znamienne jest, że sami pokrzywdzeni przyznali, że odrzucili – k.188 albo rzucili – k.189 w stronę oskarżonego kamień. Zauważyć jednocześnie należy, że „przewaga” osobowa była właśnie po stronie ponad dwudziestoletnich pokrzywdzonych, którzy mimo rzekomej obawy nie odjechali z miejsca zdarzenia i pozostali przy pojeździe do czasu przyjazdu Policji. Natomiast oskarżony nie był w stanie od razu wejść na teren swojej posesji albowiem furka w jego ogrodzeniu była zamknięta celem uniemożliwienia wyjścia na ulicę jego psów i dopiero po pewnym czasie M. P. wszedł na teren swojej nieruchomości skąd także zawiadomił Policję.

Powyższe dowodzi, że w sprawie nie zostały spełnione konieczne znamiona występkę z art.190§1 kk i w konsekwencji należało uniewinnić M. P. od popełnienia czynu z pkt II aktu oskarżenia.

Także co do czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt I aktu oskarżenia brak jest wystarczających dowodów jego winy.

Bezsporne jest, że w toku postępowania przygotowawczego nie zabezpieczono podstawowego dowodu w postaci podkaszarki-kosiarki spalinowej ani nie dokonano jego oględzin a przecież ten przedmiot miał spowodować uszkodzenia pojazdu marki S. (...). Co istotne M. i J. O. (1) wskazywali, że oskarżony dokonał uszkodzeń na pojeździe właśnie

przy użyciu podkaszarki. Jednakże nawet z zeznań ich ojca- S. O., wynika, że wiele z uszkodzeń znajdujących się na karoserii pojazdu istniało jeszcze przed dniem przedmiotowego zdarzenia – k.62. Także i sami oskarżyciele posiłkowi podawali o uszkodzeniach pojazdu powstałych przed zdarzeniem – porównaj k.188 odw. i k. 189.

W toku postępowania przygotowawczego oraz przed Sądem I instancji nie przeprowadzono oprócz oględzin pojazdu, których wartość dowodową skutecznie kwestionuje opinia biegłego, dowodu, który bezpośrednio świadczyłby, iż ślady uszkodzenia na samochodzie zostały spowodowane przy użyciu przedmiotowej podkaszarki; także zabezpieczone nagranie na to wprost nie wskazuje.

Sąd Okręgowy z urzędu przeprowadził dowód jak na k.319 odw. Z uzyskanej opinii jak na k.326-3228 wynika, że: „Ubytek powłoki lakierniczej na prawych, przednich drzwiach pojazdu mógł powstać w wyniku kontaktu z głowicą w której umieszczona jest żyłka kosi spalinowej (Fot. nr 13). Natomiast otarcie w kształcie trójkąta mogło powstać w wyniku oparcia o powierzchnię drzwi krawędzi osłony głowicy kosi spalinowej (Fot. nr 13). W przypadku zabezpieczenia kosi spalinowej można byłoby stwierdzić czy na powierzchni głowicy kosi nie występują pozostałości powłoki lakierniczej. Możliwe byłoby wówczas wykonanie badań powłoki lakierniczej z zakresu chemii. Jednocześnie można byłoby wykonać badania przynależności grupowej śladu otarcia w kształcie trójkąta do krawędzi osłony głowicy

kosy spalinowej oraz dokonać oceny uszkodzeń jej krawędzi.

Widoczne na fotografiach ślady uszkodzeń są śladami powstałymi w sposób dynamiczny, nie mają odwzorowanych cech indywidualnych narzędzia (narzędzi) od którego pochodzą. Nadają się jedynie do badań w zakresie identyfikacji grupowej. Na podstawie wyglądu i układu uszkodzeń w postaci zarysowań karoserii pojazdu widocznych na fotografiach nie można wykluczyć, że powstały one w wyniku kontaktu z żyłką tnącą kosy spalinowej.

W celu wykonania badań w zakresie przynależności grupowej stwierdzonych uszkodzeń pojazdu do żyłki tnącej używanej w kosach spalinowych, należało w dniu zdarzenia (bądź w dniu oględzin pojazdu - dwa dni po zdarzeniu) zabezpieczyć przedmiotowy pojazd oraz kosę spalinową.

Z uwagi na niewystarczający materiał zabezpieczony do badań (nie zabezpieczono pojazdu, kosy spalinowej, **nieprawidłowo wykonano dokumentację z oględzin pojazdu**), opinie można wydać jedynie na podstawie wyglądu i układu uszkodzeń w/w elementów karoserii widocznych na zdjęciach dołączonych do akt sprawy.

Biorąc pod uwagę wyniki przeprowadzonych badań należy stwierdzić, że do powstania uszkodzeń na poszczególnych elementach nadwozia pojazdu przedstawionych na fotografiach nr 1 (lewe przednie drzwi kierowcy), nr 3 (lewa tylna lampa i zderzak), nr 4 (prawe przednie drzwi), nr 5 (lewy, przedni narożnik dachu) mogła być użyta kosa spalinowa”.

W konkluzji biegły zaopiniował, że: „Przeprowadzone badania dają podstawę do stwierdzenia, że do powstania uszkodzeń na poszczególnych elementach nadwozia pojazdu przedstawionych na fotografiach nr 1 (lewe przednie drzwi kierowcy), nr 3 (lewa tylna lampa i zderzak), nr 4 (prawe przednie drzwi), nr 5 (lewy, przedni narożnik dachu) mogła być użyta kosa spalinowa.

Z uwagi na niewystarczający materiał dowodowy zabezpieczony do badań (nie zabezpieczono pojazdu, kosi spalinowej, nieprawidłowo wykonano dokumentację z oględzin pojazdu), opinie wydano jedynie na podstawie wyglądu i układu uszkodzeń poszczególnych elementów karoserii przedmiotowego pojazdu, widocznych na załączonej do akt dokumentacji fotograficznej”.

Powyższa opinia nie została przez strony zakwestionowana- k. 353 a Sąd Okręgowy w pełni podzielił płynące z niej wnioski.

Przedmiotowa opinia, jak wynika z jej treści, nie jest kategoryczna i jedynie wskazuje, że uszkodzenia w pojeździe mogły zostać spowodowane przy użyciu narzędzia, którym posługiwał się oskarżony.

Podkreślenia wymaga także i to, że nawet hipotetycznie zakładając, że doszło do uszkodzeń przy użyciu podkaszarki, to nie sposób jest ustalić rzeczywistej wartości szkody, która przecież miał polegać „jedynie” na uszkodzeniu powłok karoserii i jednej lampy a nie „całego” samochodu .

W żadnym wypadku za miarodajną nie może być wskazywana jak na k.

9-10 kwota 4500 zł. Zwrócić bowiem uwagę należy, że w sierpniu 2017 r. dowód rejestracyjny samochodu S. (...) był zatrzymany między innymi z powodu braku badań technicznych, (cały) pojazd został zbyty w dniu 25 maja 2018 r. za kwotę 950 zł a w dniu 30 lipca 2018 r. został on przyjęty do demontażu – porównaj k.294.

Wskazane okoliczności (uszkodzenia pojazdu przed dniem 12 września 2017 r., obiektywny brak możliwości wydania katerycznej opinii co do mechanizmu powstania uszkodzeń samochodu oraz nieusuwalne wątpliwości co do wysokości szkody) powodują, że w sprawie zachodzą okoliczności z art.5§2 kpk. Obecnie nie jest możliwe przeprowadzenie innych czynności procesowych. Natomiast dowody w postaci twierdzeń pokrzywdzonej i jej synów czy też spostrzeżeń policjantów co do stanu pojazdu S. (...) w dniu zdarzenia, między innymi w świetle opinii z dnia 24 stycznia 2020 r. nie mogą stanowić podstawy dla czynienia pewnych i jednoznacznych ustaleń w sprawie a przecież jedynie w takim wypadku możliwe byłoby uznanie winy M. P. w zakresie czynu z art.288§1 kk.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono i uniewinniono M. P. (1) od popełnienia obu zarzucanych mu czynów.

Wniosek

O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięzle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec przedstawionych wyżej okoliczności zarzuty obrońcy oskarżonego uznać należy za uzasadnione.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięzle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt (...) zmieniono i uniewinniono oskarżonego M. P. (1) od popełnienia zarzuczanych mu czynów,	
Zwięzle o powodach zmiany	
Powody zmiany wskazano wyżej i są to w zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia brak znamion czynu z aart.190§1	

kk a co do czynu z pkt I aktu oskarżenia okoliczności z art.5§2 kpk.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	koszty procesu w sprawie wobec uniewinnienia M. P. (1) na podstawie art.632pkt 2 kpk ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. P. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana